

Gennagyij Ajgi versei

Városon túli ház

Konsztantyin fiamnak

titokkal zsúfolt Létünk
tündöklő
csodák otthona –

lélek
aranylik
ablak-négyszögében:

bomlik
a barka

– gügyörész
kisfiam –

s legbelül a szeplőtelen Ragyogásban két rejtelem
– nyíló rügy és nyíló értelem – egymásra lel

És: túl a réten virágzik a zab

ó az álom
maga a lélek –
mindig ott van
minden horzsolásban:
átszökik
a k ö z ö s örömnépébe
s a megmaradt
(nem emberi hangon énekel)
áztizegve
az e g é s z e n
egyre messzebb
virágzik

És: érintés nélkül

félni kell
a gyermeki ujjak és a zelnicemeggy
zsenge leveleitől is

mert:

rettenetes a világ – senki és semmi nincs:
Istenen kívül
(szállj magadba – és védj jól az eszedbe:
hatalmasabb Ő
a jószágna!)

kivéve:

téged – tudhatod

Hosszú séta

erősödik
a nappal
Ragyogása
(levegő-alkotta
Teste
egyre nő)
a rózsák
visszataszító
sebében

Este

magányosan
ring egy kinyílt rózsza
mint ügyetlen csecsemő
ki ölelne tárt karokkal:
s nincs kit

(A verseket fordította: Cseh Károly)